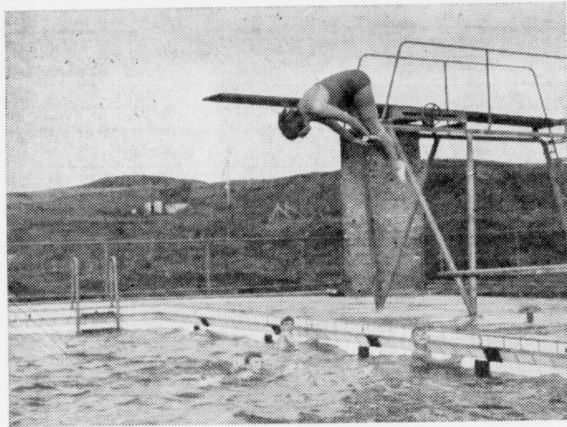
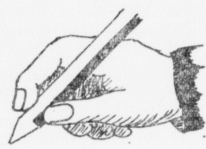

Svimjuhylurin opin aftur

Seinasta mánadag varð svimjuhylurin í Havn latin upp aftur, og varð hann vel vitjaður, eins og hini árin. Sum vanligi verður hann opin frá kl. 7 á morgni til 8 á kvöldi. Kostnaðurin er óbroyttur. — 1 kr. fyri børn og 2,50 fyri vaksan.

B
R
Ø
V

SKATTAVIBURSKEFTI

I Dimmalætting fyri 26. mars stendur uppskot til nýggja skattalóg, hetta uppskot miðar imóti at ganga frá beinleiðis skatti til óbeinleiðis skatt.

Tað er einki at ivast í, at okkara skattalóg eigur at verða broytt, men eg haldi, tað vera eitt álvarsamt stig at leggja skatt á tað dagliga breyði og tað dagliga forbrúki, sjálvt við øllum teimum kompensatiónum, sum teir ymisku politisku flokkarnir kunnu einast um.

Eg haldi, at um tað var so einfalt, at fáa eina rettvisa skattalóg, so haldi eg, at vit ikki høvdu verið tað fyrsta landi, sum kom við einum slíkum uppskoti, men at nógv onnur lond fyri langari tíð sían høvdu funnið út av tí.

Tað er rætt at flest øll lond, hava óbeinleiðis skatt, men tey hava ikki koyrt tann beinleiðis skattin burtur, tvørtur imóti, tað sita expertar í skattaspurningum, sum royna at fáa alt við sum samfelagið kann fáa pening frá, og um møguleiki er fyri at gera lógina strangari fyri at umganga skattavik.

I Danmark eru teir farnir yvir til tað sum teir nevna (merværdibeskattning - stytt moms), og fleiri lond koma at gera tað sama, har ímillum Noreg. Hetta systemi ger tað vist leittari hjá skattamyndugleikunum, at kanna handilsmenn og aðrar um tað gerst neyðugt við einari slíkari kanning.

Tá tað nú er talan um skatt, hvi so ikki eisini hugsa um kelduskatt, sum tey flestu lond hava, tað má kunna bera til hjá okkum, líka so væl sum hjá øðrum londum og um ein hugsa um fiskimennin, so eru fiskimenn í øllum londum.

I uppskotinum til rættvisari skattning verður sagt, at tað møguliga er neyðugt stigvíst — t.d. yvir eini 3 ár — at flyta beinleiðis skattin yvir á forbrúkkaskatt, møguliga soleiðis at tær høgu inntøkurnar verða tær seinastu, ið verða loystar frá beinleiðis skatti.

Hetta kann bara forstandast so, at ein maður sum fortjenar 3 ella 4 hundrad túsund skal vera skattafriur, tí sleppur hann frá beinleiðis skatti, so er eingin møguleiki at fáa pening frá honum við óbeinleiðis skatti.

Ein maður sum í dag tennar einar 15 túsund krónur og hevur eini 6 børn ella meira hann hevur lítlan skatt, hvussu verður hesin maður stillaður, tá vit fáa óbeinleiðis skatt, við tí ógviliga prísvøkstri, sum kemur at vera tá, hansara peningur fer bara til mat og tey neyðturviligastu klæði sum brúk eru fyri.

Skuldi tað kortini hent at vit fingu óbeinleiðis skatt, so má eitt mark setast t.d. soleiðis, at allar inntøkur omanfyri 20 ella 25 túsund verða beinleiðis skattaðar, ikki so at tað verður »plyndring«, men heldur ikki so, at tey sum hava tað

I dag — tre ár eftir sidste stortingsvalg — har den borgerlige regering manifesteret sig som Norges største politiske skandale efter Quisling. Valget blev faktisk i høj grad vundet på tre løfter: Lavere skatter, likvidering af bolignoten samt (og dette lyder ubegribeligt i alle lande, som ikke er lige så teknisk underudviklet som Norge) afskaffelse af telefonmanglen. Tre år senere har man opnået skattelempler for de allerhøjeste indtægtsgrupper, telefonmangelen er, som den har været før, og bolignoten er mere odelæggende og mere skrigende end nogensinde tidligere. Landet er et paradis for boligspekulanter. Al drig tidligere har en norsk regering så tydeligt afsløret, at partierne gik til valg på løfter, de selv vidste var fuldstændig uholdbare.

Værre end dette er regeringens totale farveløshed, dens sammensætning af politiske ubetydeligheder. Den er, for at citere forfatteren Georg Johannesen, »ikke en regering, men et herredsstyr«. Udtrykket er aldeles uhyggeligt præcist. Dette bundt af tilfældige og personlighedsblottede kommunalpolitikere, som er stykket sam-

økonomisk best i okkara samfelag, skulu hava nakrar fyrimunir fram um hini.

H. J. H.

Grunnurin fyri vísindaligar fiskikanningar í Føroyum

Úr grunninum verður veittur studningur til vísindaligar kanningar innan føroyska fiskivinnu, bæði biologið, tekniskar og handilsligar kanningar. Oyðiblað til umsókn fáast við at venda ser til skrivstovuna hjá Tryggingarsambandinum Føroya á Konga brúnni í Tórshavn. Umsóknir verða at senda inn til Tryggingarsambandið Føroya áðrenn 1. juli 1968.

NEVNDIN

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Krigstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vørur, hús, innbúg, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

- Harald må for mig gå til alters med familiens gamle kat eller med tyren Ferdinand, skriver den norske forfatter Jens Bjørneboe (»Uden en trævl«), der karakteriserer kronprinsens valg som:

Aldeles ligegyldigt

men til en »borgelig regering«, er så gråt og sørgeligt, som ledelsen af en afholdsforening. Den eneste undtagelse i regeringen er højres udenrigsminister Jon Lyng — som da også ganske selvfølgelig er forhenverende kommunist, opdraget til at tænke af ingen ringere end Erling Falk i Nordens mest revolutionære gruppe: »Mot dag«. For øvrigt er den »borgelige regering« helt enkelt blevet borte i landskabet — den er usynlig. Hele historien er så pinlig, at man nu ikke længere snakker om regeringen. Selv kommunister og yderligtgående socialister orker ikke at nævne den længere: Det er trods alt vort land, og eftersom ethvert land får den regering, det fortjener, så er det os selv, som har skylden for at have pådraget os familie-skandalen. Ak, det er ikke en regering, men helt enkelt et nationalildebefindende. Og man snakker ikke højt om selvforskyldte sygdomme. Allermindst i et land med så autoritære nationale karaktertræk som Norge.

I stedet taler man om noget helt andet.

Under vinterens endeløse og sørgmodige, mørkelagte måneder har folk og presse ligget i en narotika-krampe af olympiske guldmedaljer og verdensmesterskaber. Nu er det slut med det. Sneen smelter.

Så kom altså den forrygende, alt omvæltende verdensbegivenhed: En prins af stammen Oldenborg forlover sig med en pige fra manufakturhandlerlauget. Hans søstre har tidligere vist en parallel interesse for manufakturhandlere og skibsfredere. Og det er da i orden. Det er ikke noget problem. Det der er et problem, er, at et »oplyst« folk med et minimum af hele syv års skolegang — et folk, der bevisligt kan læse og skrive, faktisk interesserer sig for sådant noget.

Den borgerlige presse går en stor tid i møde. De ugentlige billblade ser på fremtiden med fortrøstning. Verden består. Verden vil forsat bestå.

»Folke« — det vil sige vælgerne, det selvbestemmende, stemmeberettigede(!) norske folk køber kæmpeoplage, de stirrer på billaderne af kniplinger og uniformer, de køber flere konservative blade, stirrer på nye billeder af flere kniplinger og flere uniformer — de ser ud i luften og så køber de endnu et bundt blade. — Det er dybe tanker!

Det kan man lære noget af. Man kan lære, hvad et stemmeberettigede i virkeligheden interesserer sig for. Man kan lære, hvilken ubeskrivelig politisk bevidsthed, »folket« lever i. Og man kan lære, hvorfor Arbejderpartiet tabte det sidste valg i Norge: Man har for-

sømt det kulturelle, politiske og åndelige skolingsarbejde, som er forudsætningen for at få folk til at tænke sig om, for de slippes løs på valgurnerne.

Selvfølgelig er det aldeles ligegyldigt, hvem kronprins Harald gifter sig med. For min skyld må han gerne gå til alters med familiens gamle kat. Han kan gifte sig med Hedda Gabler eller med tyren Ferdinand, hvis han har lyst.

Efter den kongelige-borgelige forlovelse kommer antagelig snart det kongelige-borgelige bryllup. Det vil få alt til at blegne. Alle-rede under forlovelsen afskaffede pressen og fjernsynet den øvrige verden: Landet levede uden Vietnam-krig, uden guld-kriser og guldmedaljer. Alle var glade og det mørkeblå, ekstremt-reaktionære »Verdens Gang« kunne udgive 10 sider ekstrastof om verdensbegivenheden samt interviews med de gejstlige, politimestre og skuespillere, som alle var personligt lykkelige over Sonja Haraldsens entré. Alle landets Sonja'er vil starte en landsomfattende indsamling, som skal blive til en gave til Sonja Den Heldige. Jo, det er sandt!

Naturligvis er monarkiet en forstenet fortidslevning. Det er uden den ringeste betydning, og medlemmer af kongehuset bruges bare til at klippe silkebånd på varemæssige. Desuden er medlemmerne af det norske kongehus afgjort rare, sympatiske mennesker. Det lyder harmøst.

Men et blik på den konservative dags- og ugepresse i Norge viser noget helt andet. Det viser, at hele halleluja'et bevidst bliver udnyttet som slovene middel i den politiske kamp, som en brik i et tilsløret, un-fair borgelig-politisk spil. Kongedømmet repræsenterer de »varige« værdier (forretning-mændenes verdensherredømme) og det bidrager til den almene sløvhed, som er forudsætningen for, at mennesker stemmer borgeligt.

Man står altså i realiteten over for kongedømmet som reaktionært partipolitisk redskab, som en kæmpemæssig valgplakat for Højre.

Det er en selvfølgelig, at ordet »republik« påny er aktuelt i Norge.

FØROYA

BANKI

bauki FØROYA